

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๐

เทศบาลตำบลวานรนิวาส

อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานรนิวาส
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.2550

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานรนิวาส ว่าด้วย การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) งู
- (14) จระเข้
- (15) นก

ให้นายกเทศมนตรีตำบลวานรนิวาส มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่
ควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่
เทศบาลตำบลวานรนิวาส

ข้อ 7. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท
และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่
เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดต่อกัน
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของคน
- (6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่นายกเทศมนตรีตำบลวานรนิวาสกำหนด

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลวานรนิวาส
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.2550

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลวานรนิวาส ว่าด้วย การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการ
รักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่
เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว
มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออก
ข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจ เป็นเขตควบคุม
การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้